

« alte drumuri », neștiind nimeni încotro se îndreptau, fapt pentru care Divanul « au făcut raport către vițăprezent », cerînd intervenția « cinovnicilor ostășești. »

Și mai târziu băjenarii procedau la fel. Astfel, la 27 iunie, cei care ceruseră să fie duși la Brăila de ispravnicii jud. Slam Rîmnic, îndată ce au ieșit « la drum la cîmpie, nu au vrut să se supue cinovnicilor isprăvnicești, ci au sărit a-i izgoni, zicînd că ei au bileteri muscălești la mîinile lor și nu voiesc a merge cu cinovnicii, ci s-au spărgăluit și au apucat unii într-o parte, alții într-alte părți. Unde să vor fi dus nu au putut cinovnicii să le dea de urmă, nelăsîndu-i a merge cu ei »¹.

De asemenea se dăduseră dispoziții către ispravnicatul străinilor și către cel al Ialomiții ca să trimită la Piuă Petrii cîte cinci cinovnici în plus peste cei pe care-i dădeau în mod obișnuit². La 20 iunie i s-a cerut lui Ștefan Vlădescu de la carantina Călărași, unde trecerile încetaseră vremelnice, să lase acolo numai « un îngrijitor », iar el împreună cu toți oamenii pe care-i avea să plece la Piuă Petrii în ajutorul lui Ilie postelnicelul³. Aceleași dispoziții fuseseră date și lui Ștefan Dimboviceanu de la Brăila⁴. Aceste măsuri nu s-au putut aplica decît în parte, deoarece în ultima decadă a lunii iunie trecerile băjenarilor pe la cele două carantine reîncepuseră⁵. Aceasta a descongestionat și carantina de la Piuă Petrii. Deși se anunțase la carantină că « mai sint opt sute de cară la drum în pămîntul țării turcești », la 27 iunie se aflau « în lăzăretul carantinei » numai 163 de inși (31 de familii)⁶. În primele zile ale lunii iulie, trecerea băjenarilor încetînd temporar, postelnicelul Ilie s-a dus la Hirșova pentru a lua știri de la Marko Tivalov, comisarul rus al carantinei de acolo. S-au anunțat apoi 50 de care și, într-adevăr, la 7 și 8 iulie au venit 60 de familii. După aceasta însă, în iulie și august, trecerea a încetat cu totul⁷. În sfîrșit, la 16 august Divanul era înștiințat că, la hotărîrea lui Kiselef, carantina Piuă Petrii se închidea, nemaîngăduindu-se « trecerea în prințipat nici a pasajărilor, nici a mărfurilor ». Aici, « după ce va trece oastea », rămînea obor de schimb și carantină mică și supusă celei de la Brăila⁸. Ca urmare, băjenarii au fost îndrumați la celelalte două carantine, iar la 25 august postelnicelului Ilie i s-a dat voie să vie la București⁹. Din datele înregistrate reiese că pe la carantina Piuă Petrii au intrat în țară 1 168 de familii cu 6 476 de inși, fiind îndreptați în județele Brăila (659 de familii cu 3 613 inși), Ilfov (367 de familii cu 1 016 inși), Slam Rîmnic (73 de familii cu 382 de inși) și Buzău (69 de familii cu 465 de inși). Din cele 1 168 de familii, 335 erau din Sliven, 833 din Kazanlik, Kotel, Karnobat, Becheiul turcesc, Komarova, Sabla, Adrianopol, Varna, Orum-Enichioi, Ambarliu, Ghiuzbeler-Kaziacil, Arnautchioi, Aitos, Azapli ș.a., adică în imensa majoritate din Bulgaria de răsărit, regiunea cuprinsă între Kotel, Karnobat și Aitos¹⁰.

Trecerile prin carantina de la Călărași. La sosirea la Călărași a logofătului Ștefan Vlădescu, trimisul Divanului, intraseră deja în carantină vreo 50 de

¹ Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 162/1830, f. 181, 185 și 247.

² *Ibidem*, f. 182.

³ *Ibidem*, f. 186.

⁴ *Ibidem*, f. 189.

⁵ *Ibidem*, f. 186—190.

⁶ *Ibidem*, f. 191. După raportul lui Ștefan Dimboviceanu, care se dusesse la Piuă Petrii.

⁷ *Ibidem*, f. 361 și 383. După 15 iulie trecuseră doar 2—3 inși.

⁸ *Ibidem*, f. 396, 401 și 499.

⁹ *Ibidem*, f. 397. A sosit la București după 8 septembrie.

¹⁰ Vezi catastiful lui Ilie postelnicel. *Ibidem*, f. 608—611.